

DEFINITIEVE BESCHIKKING

General Electric Plastics BV
Postbus 117
4600 PX Bergen op Zoom

Brabantlaan 1
Postbus 90151
5200 MC 's-
Hertogenbosch
Telefoon (073) 681 28 12
Fax (073) 614 11 15
info@brabant.nl
www.brabant.nl
Bank ING 67.45.60.043

Onderwerp

Wijziging van de vergunning ingevolge artikel 8.23 van de Wet milieubeheer.

Nummer

1270603

Directie

Ecologie

I Huidige vergunningsituatie

Op 2 april 2002 hebben wij, onder nummer 823176, aan General Electric Plastics BV (hierna: GEP) een vergunning ingevolge de Wet milieubeheer (Wm) verleend, mede strekkende tot vervanging van eerder verleende vergunningen en voor uitbreiding van de productiecapaciteit van de inrichting bestemd tot de productie van thermoplastische plastics en producten op basis van siliconen (productiecapaciteit 1.605 kton per jaar) en de productie van composieten uit polymeer grondstoffen en glasvezelmatten (productiecapaciteit 25 kton per jaar) aan de Plasticslaan 1 te Bergen op Zoom.

Na het verlenen van deze vergunning is de vergunning tweemaal gewijzigd op verzoek van vergunninghoudster.

De wijziging van 11 maart 2003 heeft betrekking op het jaarlijks indienen van het milieujaarprogramma vóór 1 april in plaats van 1 december en het verlengen van de termijn voor het aanwezig zijn van een PBV-verklaring voor alle opvangvoorzieningen tot 3 jaar en 6 maanden na het van kracht worden van de vergunning van 2 april 2002.

De wijziging van 29 maart 2005 heeft betrekking op het afwijken van voorschrift 6.21.2 van CPR 10 "Chloor; opslag en gebruik" waarin bepaald is dat veiligheidstoestellen die voorzien zijn van een voorgeschakelde breekplaat dubbel moeten zijn uitgevoerd en het toevoegen van voorschriften die het uitvoeren van proefnemingen met alternatieve technieken, processen en stoffen mogelijk maken.

Tevens hebben wij ten behoeve van de inrichting een negental meldingen op grond van artikel 8.19 Wet milieubeheer geaccepteerd, die niet leiden tot andere of grotere nadelige gevolgen voor het milieu dan die de inrichting ingevolge de vergunning en de daaraan verbonden beperkingen en voorschriften mag veroorzaken.

II Aanleiding voor de wijziging van de vergunning

II.A Besluit verbranden afvalstoffen

Met ingang van 29 december 2000 is de richtlijn 2000/76/EG van het Europese Parlement en de Raad van de Europese Unie van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval (hierna: de afvalverbrandingsrichtlijn) in werking getreden. Deze richtlijn heeft tot doel de negatieve milieueffecten van het verbranden en meeverbranden van afvalstoffen te voorkomen of te beperken door het stellen van emissie-eisen en voorschriften aan het bedrijven van een (mee)verbrandingsinstallatie.

De afvalverbrandingsrichtlijn is voor een belangrijk deel omgezet in het Besluit verbranden afvalstoffen (Bva), dat op 18 maart 2004 in Staatsblad 97 is gepubliceerd en per 15 april 2004 in werking is getreden.

Op bestaande (mee)verbrandingsinstallaties is het Bva met ingang van 28 december 2005 voor het eerst van toepassing geworden.

Binnen de inrichting van GEP bevindt zich de BPA2-incinerator die in het Bva is aangemerkt als een bestaande verbrandingsinstallatie. In de artikelen 8 en 9 van het Bva is een instructie aan het bevoegd gezag opgenomen om de krachtens deze artikelen gestelde eisen op te nemen in de vergunning krachtens de Wet milieubeheer. Deze artikelen zijn gebaseerd op artikel 8.45 van de Wet milieubeheer.

Op grond van het Bva moeten de volgende onderwerpen in de Wm-vergunning worden opgenomen:

- welke afvalstoffen (of voorzover mogelijk categorieën van afvalstoffen overeenkomstig de Eural) thermisch mogen worden behandeld en wat de nominale capaciteit van de installatie is (artikel 8, onderdelen a en b);
- de beschrijving van de slechtst denkbare bedrijfsomstandigheden, waaronder verblijftijd, minimumtemperatuur en zuurstofgehalte van de rookgassen (artikel 8, onderdeel c);
- de plaats waar bemonsterings- en meetpunten moeten zijn gelegen (artikel 8, onderdeel d);
- indien in een verbrandingsinstallatie gevaarlijke afvalstoffen thermisch worden behandeld moet de hoeveelheid gevaarlijke afvalstoffen en voorzover mogelijk van de categorieën van gevaarlijke afvalstoffen overeenkomstig de Eural, de laagste en de hoogste gemiddelde netto calorische waarde van de gevaarlijke afvalstoffen en de maximale concentratiewaarde van verontreinigende stoffen in de gevaarlijke afvalstoffen (artikel 9) die thermisch mogen worden behandeld.

In het Bva is daarnaast de mogelijkheid opgenomen om in de Wm-vergunning de volgende onderwerpen te regelen:

- artikel 10: het stellen van nadere eisen met betrekking tot voorschriften die overeenkomstig de artikelen 8 en 9 in een vergunning voor een inrichting zijn of worden opgenomen voorzover die eisen niet afwijken van in de bijlage bij het Bva opgenomen voorschriften waarvan krachtens artikel 6 niet kan worden afgeweken;
- artikel 6: het afwijken van de voorschriften, opgenomen in de bijlage bij het Bva, voorzover dit expliciet in de bijlage is vermeld (zie hieronder);
 - het opnemen van een afwijkende emissie-eis voor koolmonoxide bij een verbrandingsinstallatie die de wervelbedtechnologie gebruikt (voorschrift 1.4);
 - het opnemen van een afwijkende emissie-eis met betrekking tot kwik bij een stookinstallatie (voorschrift 1.5);
 - het toestaan van periodieke metingen met betrekking tot bepaalde stoffen die normaliter continu moeten worden gemeten (voorschrift 2.2, derde lid);

- het toestaan dat de temperatuur van de verbrandingskamer op een ander punt wordt gemeten dan dicht bij de binnenwand (voorschrift 2.4, tweede lid);
- het toestaan van minder frequente periodieke metingen (voorschrift 2.7, derde lid);
- het toestaan van herleiding van de meetresultaten naar een afwijkend zuurstofgehalte (voorschrift 2.12, tweede lid);
- het afwijken van de voorschriften betreffende gloeiverlies van slakken en bodemas, verbrandingstemperatuur, beheerste en homogene verhitting en hulpbranders (voorschrift 3.6).

Conform artikel 10, derde lid, van het Bva diende de Wm-vergunning uiterlijk op 28 december 2005 te zijn aangepast.

III Procedure

Het voornemen tot wijziging van de vergunning is op 28 februari 2005 verzonden naar vergunninghoudster en de wettelijke adviseurs, te weten:

- a. Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Bergen op Zoom;
- b. De regionaal inspecteur VROM-Inspectie Regio Zuid;
- c. Directoraat-generaal Rijkswaterstaat, directie Zeeland;
- d. Het dagelijks bestuur van het waterschap Brabantse Delta.

Naar aanleiding van het voornemen tot wijziging van de vergunning heeft GEP bij brief van 14 maart 2005, door ons ontvangen op 16 maart 2005, haar zienswijze hierover aan ons bekend gemaakt. In haar zienswijze geeft GEP aan te willen afwijken van de voorschriften van het Besluit verbranden afvalstoffen met betrekking tot de stofemissie en de meetmethode voor stof. Tevens verzoekt GEP een aangepaste interpretatie van het begrip stof te hanteren.

Vervolgens hebben wij op 26 juni 2006 een tweede zienswijze van GEP ontvangen, gedateerd 23 juni 2006. Het betreft het toestaan van een periodieke meting van zoutzuur (HCl) in plaats van een continue meting en laten vervallen van kalibratiemetingen voor een beperkt aantal continu te meten componenten.

Onder IV.C 'Beoordeling en conclusie' zullen wij nader ingaan op de zienswijzen van GEP.

III.A Bekendmaking ontwerpbeschikking

De kennisgeving over de ontwerpbeschikking en bijbehorende stukken is gepubliceerd in een ter plaatse verschijnend regionaal dagblad op 15 december 2006. Vervolgens heeft de ontwerpbeschikking gedurende zes weken ter inzage gelegen in het stadskantoor, Jacob Obrechtlaan 4 te Bergen op Zoom, namelijk van 18 december 2006 tot en met 29 januari 2007. Daarnaast was het mogelijk de stukken in te zien op het provinciehuis van Noord-Brabant te 's-Hertogenbosch.

III.B Adviezen en zienswijzen

III.B.1 Ingekomen adviezen en zienswijzen

Naar aanleiding van de ontwerpbeschikking zijn zienswijzen ingebracht door:

Mobilisation for the environment u.a., Waldeck Pyramontsingel 18, 6521 BC Nijmegen, gedateerd 1 januari 2007, ingekomen op 2 januari 2007.

Per fax van 20 januari 2007 heeft Mobilisation for the environment u.a. kenbaar gemaakt dat de zienswijzen mede namens de Stichting Natuur en Milieu, Postbus 1578, 3500 BN Utrecht zijn ingebracht.

De zienswijzen zijn binnen de wettelijke termijn ingediend en kunnen in behandeling worden genomen.

Naar aanleiding van de ontwerpbeschikking zijn, binnen de door de wet gestelde termijn geen adviezen ingekomen en is niet verzocht om een gedachtewisseling.

IV Toetsingskaders

IV.A Artikel 8.23 Wet milieubeheer

Overeenkomstig artikel 8.23 van de Wm kan het bevoegd gezag beperkingen waaronder een vergunning is verleend en voorschriften die daaraan zijn verbonden, wijzigen, aanvullen of intrekken, dan wel alsnog beperkingen aanbrengen of voorschriften aan een vergunning verbinden in het belang van de bescherming van het milieu. Met betrekking tot de beslissing ter zake en de inhoud van de beperkingen en voorschriften zijn de artikelen 8.7 tot en met 8.17 van de Wm van overeenkomstige toepassing.

IV.B Artikel 8.8 tot en met 8.11 Wet milieubeheer

De artikelen 8.8 tot en met 8.11 Wm omvatten het toetsingskader voor het besluit op de wijziging. Hieronder gaan wij nader op dit toetsingskader in.

IV.C Beoordeling en conclusie

Algemeen

In de detailinformatie van de revisieaanvraag van mei 2001 zijn voor de BPA2-incinerator de volgende gegevens opgenomen:

Te verbranden stoffen:	<ul style="list-style-type: none">- Mengsels procesresidu (BPA-isomeren en gekraakte derivaten) uit de BPA 1 en 2 fabriek- A-carbonaat-teer- Afgassen uit de BPA 2 fabriek- Incidenteel ook met aceton en/of fenolen verontreinigd afvalwater
Calorische waarde (min/max):	32 / 38 MJ/kg
Capaciteit thermisch nominaal:	10 MW
Verwerkingscapaciteit norm./max:	650 / 900 kg/uur
Capaciteit per jaar:	7000 ton/jaar
Maximale verwerkingscapaciteit (slechtst denkbare bedrijfsomstandigheden)	1100 kg/uur

In de BPA2-incinerator wordt voornamelijk teer uit het productieproces van zowel de BPA1- als de BPA2-fabriek verbrand. De teerstroom bevat niet verwijderde resten van de zwavelhoudende hulpkatalysator waardoor bij verbranding in de BPA2-incinerator een aanzienlijke hoeveelheid zwaveldioxide (SO₂) ontstaat. Ter beperking van de SO₂-uitstoot is begin 2004 een natte gaswasser achter de incinerator geplaatst. Deze maatregel heeft de zekerheid geboden dat aan de emissie-eis van 50 mg/Nm³ uit het Bva voldaan kan worden. Voor deze aanpassing van de verbrandingsinstallatie heeft GEP op 23 september 2003 een melding ex artikel 8.19 Wet milieubeheer bij ons ingediend. Deze melding is op 4 november 2003 door ons, onder nummer 952001, geaccepteerd.

Zienswijze GEP naar aanleiding van het voornemen tot ambtshalve wijziging *Emissiemetingen stof*

De natte afgaswasser is eind februari 2004 in gebruik genomen. Sinds 2004 heeft GEP uitgebreid onderzoek gedaan naar de werking van de incinerator, de natte gaswasser en de online-metingen en naar een verdere optimalisatie van de verbrandingsinstallatie. De resultaten van dit onderzoek hebben wij op 1 juni 2005 ontvangen. De natte gaswasser leidt er toe dat het afgas verzadigd is met waterdamp. Ondanks de aanwezigheid van een demister/druppelvanger in het afgaskanaal, wordt een deel van de waterdruppeltjes met het afgas meegesleurd en geëmitteerd. De waterdruppeltjes bevatten oplosbare sulfaat-zouten en een klein deel onoplosbare zouten (voornamelijk het onschadelijke calciumcarbonaat). Deze zouten kunnen een overschrijding veroorzaken van de stofemissie-eis uit het Bva.

De emissie-eis voor stof uit het Bva bedraagt 5 mg/Nm³ (als daggemiddelde). Indien de stofemissie wordt gecorrigeerd voor de wateroplosbare en wateronoplosbare zouten blijkt de incinerator aan deze emissie-eis te voldoen. Aangezien de emissie van de wateroplosbare en wateronoplosbare zouten aangemerkt kan worden als een zogenaamd cross-media effect van de plaatsing van de natte gaswasser vinden wij het redelijk dat de stofemissie hiervoor wordt gecorrigeerd.

Tijdens het onderzoek is de stofemissie zowel continu online als offline via periodieke metingen bepaald. Het doel van gelijktijdig online als offline was het vaststellen van een eventuele correlatie aan de hand waarvan een correctiefactor voor de online meting zou kunnen worden bepaald. Op basis van de resultaten is vastgesteld dat er geen correlatie vastgesteld kan worden tussen de online en offline metingen.

Op basis van de resultaten is wel vastgesteld dat de online metingen minder betrouwbaar zijn dan de offline stofmeting. Tijdens het onderzoek is namelijk gebleken dat op de lans van de online meter afzetting van zouten door verdamping plaatsvindt, die periodiek loslaten en vervolgens de meting verstoren. Dit is voor GEP aanleiding voor het verzoek met de online meting te mogen stoppen en in plaats daarvan eenmaal per kwartaal een offline meting naar stof te mogen uitvoeren. Het Bva staat echter niet toe dat stof periodiek wordt bepaald in plaats van continu.

Gelet op de uitkomsten van het door GEP uitgevoerde onderzoek verdient het de voorkeur om voor de bepaling van de jaarvracht van stof ten behoeve van het verplichte milieujaarverslag en toetsing aan de vergunde jaarvrachten uit te gaan van offline stofmetingen.

Periodieke metingen zoutzuur (HCl)

Op grond van voorschrift 2.2, derde lid, van bijlage 2 Meetvoorschriften bij het Bva kan het bevoegd gezag in de vergunning toestaan dat voor onder andere HCl periodieke metingen worden verricht. Hiertoe dient te zijn aangetoond dat de emissie van de betreffende stof nooit hoger kan zijn dan de in het Bva opgenomen emissiegrenswaarde. Uit de metingen over de afgelopen jaren is gebleken dat de emissie van HCl gemiddeld 0,5 mg/Nm³ bedraagt, terwijl de emissiegrenswaarde uit het Bva 10 mg/Nm³ bedraagt. Daarnaast is de incinerator uitgerust met een natte gaswasser voor de verwijdering van SO₂, die tevens eventueel in het rookgas aanwezige HCl zal verwijderen. Naar onze mening is hiermee afdoende aangetoond dat de emissie van HCl naar de lucht altijd lager is dan de emissiegrenswaarde uit het Bva en staan wij toe dat zoutzuur voortaan twee maal per kalenderjaar periodiek wordt gemeten in plaats van continu.

Kalibratiemetingen

In voorschrift 2.1, tweede lid, van bijlage 2 Meetvoorschriften bij het Bva is bepaald dat geautomatiseerde meetsystemen om de drie jaar door middel van parallelmetingen moeten worden gekalibreerd. Daarnaast wordt jaarlijks op de apparatuur een verplichte verificatietest uitgevoerd door middel van parallelmetingen.

Hiertoe wordt de Europese norm NEN-EN 14181 gehanteerd. De QAL2 beschrijft de procedure voor de periodieke kalibratie. De QAL2 bestaat uit een serie van 15 parallelmetingen die worden uitgevoerd over een periode van tenminste 3 werkdagen.

Naast de QAL2 dient van geautomatiseerde meetsystemen via de QAL3 voortdurend te worden aangetoond dat het meetsysteem binnen de gestelde onzekerheidseis blijft.

Uit meetdata van de afgelopen jaren van de BPA2-incinerator voor de componenten koolmonoxide (CO), vluchtige organische stoffen (VOS) en HCl is gebleken dat de emissiewaarden dusdanig laag zijn dat de QAL2 niet uitvoerbaar is. De emissiegrenswaarden en de gemiddeld gemeten emissiewaarden zijn in onderstaande tabel weergegeven.

component	nauwkeurigheden daggemiddelden ¹⁾	daggemiddelde emissiegrenswaarde ²⁾	gemiddelde gemeten emissiewaarden in 2005 ^{2,3)}
NO _x	20% (= 40 mg/Nm ³)	200	43
SO ₂	20% (= 10 mg/Nm ³)	50	18
CO	10% (= 5 mg/Nm ³)	50	0,7
VOS	30% (= 3 mg/Nm ³)	10	0,5
HCl	40% (= 4 mg/Nm ³)	10	0,5

- 1) 95%-betrouwbaarheidsintervallen, zoals opgenomen in voorschrift 2.9 van bijlage Meetvoorschriften bij het Bva
- 2) herleid op droge rookgassen bij 0 °C, 101,3 kPa en 11 vol-% O₂.
- 3) Gemiddelde meetwaarden 2005 tijdens het verbranden van BPA-teer

Uitvoering van de QAL2 voor CO, VOS en HCl is gelet op de lage gemeten emissiewaarden weinig zinvol en daarnaast ook nog kostbaar. Hetzelfde geldt voor de QAL3.

In het Praktijkblad “Kwaliteitsborging van geautomatiseerde meetsystemen” (L40-7C Lucht) van Infomil is aangegeven dat in situaties waarbij de meetwaarden ver onder de emissiegrenswaarde liggen, het uitvoeren van een volledige kalibratie niet of minder zinvol is. In deze gevallen zou uitgeweken mogen worden naar een alternatieve methode. Naar onze mening biedt de jaarlijkse verificatietest, die ook is vereist op grond van het Bva, in geval van de continu meting van CO, VOS en HCl voldoende zekerheid en kunnen de driejaarlijkse kalibratiemetingen voor deze componenten achterwege blijven.

Voor de continu gemeten componenten SO₂ en NO_x wordt de kwaliteitsborging conform de NEN-EN 14181 voortgezet.

V Reactie op de ingebrachte zienswijzen

V.A.1 Samenvatting van de zienswijzen

Hieronder gaan wij in op de ingekomen zienswijzen van Mobilisation for the environment (MOB) en de Stichting Natuur en Milieu (N&M).

- a. MOB en N&M verzoeken ons de procedure af te breken omdat op grond van artikel 8.23 van de Wet milieubeheer een vergunning slechts kan worden gewijzigd in het belang van de bescherming van het milieu.

- b. MOB en N&M verzoeken ons de procedure af te breken omdat de installatie niet is getoetst aan de best beschikbare technieken (bbt). Dit is in strijd met de IPPC-richtlijn.
- c. Volgens de Waste Incineration Directive mag nooit meer dan 10 mg/Nm³ worden vergund. Volgens MOB en N&M is deze beschikking in strijd met de Waste Incineration Directive.
- d. MOB en N&M zijn van mening dat een onjuiste procedure is gevolgd. In plaats van een ambtshalve wijziging zou een nieuwe de gehele inrichting omvattende vergunning moeten worden afgegeven. Op grond van artikel 8.11, derde lid, tweede volzin, Wet milieubeheer had moeten worden onderzocht of in de bestaande inrichting wel de beste beschikbare technieken worden toegepast.
- e. De emissienormen zijn te ruim. Volgens MOB en N&M zijn de mogelijkheden om de stofemissie te reduceren tot onder de 5 mg/Nm³ niet voldoende zijn bekeken. Met toepassing van de best beschikbare technieken moet dit haalbaar zijn.

De overige vragen in de brief van MOB zijn in een afzonderlijk schrijven beantwoord.

De volledige tekst van de zienswijzen hebben wij aan deze beschikking gehecht.

V.A.2 Reactie op de zienswijzen

Onze reactie op de ingebrachte zienswijzen is als volgt:

- a. In het Besluit verbranden afvalstoffen is een instructie aan het bevoegd gezag opgenomen om de krachtens de artikelen 8 en 9 gestelde eisen op te nemen in de vergunning krachtens de Wet milieubeheer. Wij hebben er voor gekozen dit te doen via een procedure als bedoeld in artikel 8.23, eerste lid van de Wet milieubeheer (ambtshalve wijziging). Er is geen sprake van een verruiming van de van de emissienormen. Daarom achten wij deze zienswijze niet gegrond.
- b. Op 22 september 2003 heeft GEP een melding ex artikel 8.19 Wet milieubeheer ingediend voor plaatsing van een natte gaswasser achter de BPA2-incinerator, waarmee voldaan kon worden aan de emissie-eisen, specifiek de eis voor SO₂, uit de Regeling verbranden gevaarlijke afvalstoffen. Deze regeling is inmiddels vervangen door het Bva.

Er zijn destijds verschillende mogelijkheden bestudeerd om aan de SO₂-eis te gaan voldoen, te weten:

- Procesgeïntegreerde maatregelen in combinatie met een zwavelverwijderings-unit om de zwavelbelasting te verminderen;
- Volledig ontzwavelen van de teerstroom van een grote zwavelverwijderingsunit;
- Aanpassen van de incinerator in combinatie met plaatsing van een afgaswasser;
- BPA-teer afvoeren en extern laten verbranden.

Uiteindelijk is geconcludeerd dat plaatsing van een natte afgaswasser achter de incinerator de grootste zekerheid bood om aan de emissie-eis voor SO₂ te kunnen voldoen. Naast plaatsing van de afgaswasser zijn ook in de BPA-fabriek enkele procesgeïntegreerde maatregelen getroffen waarmee de zwavelbelasting naar de incinerator is verminderd. Met de maatregelen wordt op jaarbasis 130 ton SO₂ minder geëmitteerd.

Plaatsing van de gaswasser heeft als belangrijkste cross-media effect een nieuwe afvalwaterstroom tot gevolg gehad. Het wasmedium bestaat uit proceswater waarvan de pH wordt geregeld door dosering van natronloog. Door plaatsing van een natte gaswasser wordt voldaan aan bbt. De zienswijze is niet gegrond.

- c. Uit de brief van MOB is niet op te maken welke component in deze zienswijze wordt bedoeld. Omdat de concentratie-eis van 10 mg/Nm³ wordt genoemd, ligt het in de rede dat zoutzuur (HCl) wordt bedoeld. Zoals aangegeven onder IV.C 'Beoordeling en conclusie' van deze beschikking heeft GEP juist afdoende aangetoond dat de emissie van HCl naar de lucht altijd lager is dan de emissiegrenswaarde uit het Bva en dat het gerechtvaardigd is HCl voortaan periodiek te meten in plaats van continu. Er is dus geen sprake van verruiming van de emissie-eis tot boven de 10 mg/Nm³ zoals MOB beweert. Deze zienswijze is dus ongegrond.
- d. Voor de plaatsing van de natte gaswasser heeft GEP op 22 september 2003 een melding ex artikel 8.19 Wet milieubeheer ingediend waarop wij op 4 november 2003 een positief besluit genomen hebben. Tegen dit besluit is geen beroep ingesteld, waarmee het besluit dus onherroepelijk is. De BPA2-incinerator is sinds februari 2004 overeenkomstig de melding in werking, waardoor wordt voldaan aan de bbt. Artikel 8.11, derde lid, is op 1 december 2005 in werking getreden en betreft een wijziging om de Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (IPPC-richtlijn) duidelijker in de Wet milieubeheer aan te geven. De inrichting van GEP valt onder de werking van de IPPC-richtlijn. In artikel 5 van de IPPC-richtlijn is bepaald dat bestaande installaties pas uiterlijk 30 oktober 2007 moeten worden geëxploiteerd overeenkomstig de eisen van de IPPC-richtlijn. Bij de wijziging van de Wet milieubeheer van 1 december 2005 is in artikel 22.1a bepaald dat vergunningen van bestaande installaties uiterlijk per 30 oktober 2007 in overeenstemming met de eisen van de IPPC-richtlijn in werking dienen te zijn. GEP heeft toegezegd vóór 1 maart 2007 een bbt-toetsing in het kader van de IPPC-richtlijn in te dienen. Daarna zal door ons beoordeeld worden of het noodzakelijk is om de Wm-vergunning van 2 april 2002 te wijzigen en welke procedure daarvoor gevolgd moet worden. Daarom achten wij deze zienswijze niet gegrond.
- e. De natte gaswasser is eind februari 2004 in gebruik genomen. Sinds 2004 heeft GEP uitgebreid onderzoek gedaan naar de werking van de incinerator, de natte gaswasser en de online-metingen en naar een verdere optimalisatie van de verbrandingsinstallatie. De resultaten van dit onderzoek hebben wij op 1 juni 2005 ontvangen. Uit de resultaten blijkt dat de installatie, rekening houdend met de verstoring door zoutafzetting en waterdruppeltjes in de afgasstroom, kan voldoen aan de emissie-eis uit het Bva voor stof van 5 mg/Nm³. Deze zienswijze is dus ongegrond.

VI Besluit

Gelet op het voorgaande, de bepalingen in de Wet milieubeheer en de Algemene wet bestuursrecht, besluiten wij:

- a. de voorschriften als opgenomen in bijlage I te verbinden aan de vigerende vergunning van 2 april 2002, met kenmerk 823176;
- b. het origineel van dit besluit te zenden aan General Electric Plastics BV, Postbus 117, 4600 AC Bergen op Zoom en een afschrift te zenden aan:
 - het college van burgemeester en wethouders van Bergen op Zoom, Postbus 35, 4600 AA Bergen op Zoom;
 - de burgemeester van Bergen op Zoom, Postbus 35, 4600 AA Bergen op Zoom;
 - de VROM-inspectie Regio Zuid, Postbus 850, 5600 AW Eindhoven;
 - RIVM, Centrum voor Externe Veiligheid/"BRZO", Postbak 110, Postbus 1, 3720 BA Bilthoven,
 - Brandweer Midden- en West-Brabant, Postbus 3208, 5003 DE Tilburg;
 - Arbeidsinspectie MHC, team Zuid, Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, Postbus 940, 6040 AX Roermond;
 - Rijkswaterstaat, directie Zeeland, Postbus 5014, 4330 KA Middelburg;
 - het dagelijks bestuur van het waterschap Brabantse Delta, Postbus 5520, 4801 DZ Breda;
 - Regionale Milieudienst West-Brabant (RMD), Postbus 16, 4700 AA Roosendaal;
 - Mobilisation for the environment u.a., Waldeck Pyrmontsingel 18, 6521 BC Nijmegen;
 - Stichting Natuur en Milieu, Team Klimaat en Energie, Postbus 1578, 3500 BN Utrecht;
- c. deze beschikking bekend te maken op 16 maart 2007.

's-Hertogenbosch, 9 maart 2007.

Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant,
namens deze,

ing. W.M.M. van der Pennen,
bureauhoofd Vergunningverlening Procesindustrie en Afvalverwerking.

Bijlage I

Inhoudsopgave

1	Lexan-sstraat.....	2
1.1	BPA2-INCINERATOR.....	2

1 Lexan-straat

1.1 BPA2-incinerator

- 1.1.1 In de BPA2-incinerator mogen de volgende gevaarlijke afvalstoffen worden verbrand:
- Mengsels procesresidu (BPA-isomeren en gekraakte derivaten) uit de BPA 1 en 2 fabriek;
 - Afgassen uit de BPA 2 fabriek;
 - A-carbonaat-teer
 - Incidenteel ook met aceton en/of fenolen verontreinigd afvalwater.
- 1.1.2 De nominale thermische capaciteit van de BPA2-incinerator is bepaald op 10 MW. In de BPA2-incinerator mag maximaal 900 kg gevaarlijke afvalstoffen per uur worden verwerkt. De maximale jaarcapaciteit bedraagt 7000 ton.
- 1.1.3 De maximale verwerkingscapaciteit van 1100 kg/uur wordt aangemerkt als de slechts denkbare omstandigheden als bedoeld in artikel 8, onder c, van het Bva.
- 1.1.4 Het bemonsterings- en meetpunt van de BPA2-incinerator in de uitlaat van de natte afgasvanger moet zodanig zijn uitgevoerd, dat de metingen onder representatieve omstandigheden als bedoeld in het Bva kunnen worden uitgevoerd.
- 1.1.5 De laagste en hoogste gemiddelde netto calorische waarde van de gevaarlijke afvalstoffen die thermisch mogen worden behandeld in de BPA2-incinerator bedraagt minimaal 32 respectievelijk maximaal 38 MJ/kg.
- 1.1.6 Het totaal aantal stofdeeltjes in het afgas van de BPA2-incinerator dient, conform de bepalingen in het Bva, continu te worden bepaald.
- 1.1.7 Bij de bepaling van de jaarvracht stof van de BPA2-incinerator mag gebruik gemaakt worden van de periodieke stofmetingen.
- 1.1.8 Zoutzuur dient, in afwijking van voorschrift 2.2, eerste lid, van bijlage 2 Meetvoorschriften bij het Bva, twee maal per jaar door middel van een periodieke meting te worden gemeten.